

Foto Hana Němečková

Vážení spoluobčané,

již je to více než rok, odkdy se Česká republika, a náš městys s ní, potýká s nákazou **COVID-19**. Před rokem jsme byli v nezáviděníhodné situaci, o nákaze se vůbec nic nevědělo, nikdo nekomunikoval a z televize jsme přijímali zprávy, jak nákaze podléhá celý svět. Byli jsme svědky toho, jak nekomunikující ministerstvo zdravotnictví vyčlenilo Slatinné lázně Toušeň jako jednotku pro **COVID-19** pozitivní pacienty, a to občané nesli velmi těžce. Nedávno jsme o tomto diskutovali s novým ředitelem Slatinných lázní. Došli jsme k závěru, že i nyní možná lázně budou sloužit k doléčení pacientů s **COVID-19**, a já jsem pana ředitele ujistil, že s tím občané nemají problém a v případě potřeby vyjdeme lázním vstříc.

Jak již bylo avizováno, získali jsme dotaci na akci **Revitalizace zeleně v Lázních Toušeni**. Vysoutěžili jsme dodavatele prací za 3 250 tis. Kč. Realizační firma již zahájila práce v celé obci. Po loňské úpravě parku ve Skleněné vile a výsadbě stromů v intravilánu městyse je to další „zelená“ akce, která má zpříjemnit život v našem lázeňském městečku.

Řada lidí si jistě všimla, že v ulici Hlavní zmizely hruštičky. Několik let jsme se setkávali se zápornými ohlasy za jejich výsadbu. Pokud se stromy nechaly přerůst, hodně plodily, plody pak znečišťovaly chodník a lákaly bodavý hmyz. Když jsme provedli radikální řez, stromy vypadaly spíše jako věšáky, než zeleň. Nyní jsme se tedy odhodlali k jejich vykácení. Nahrazeny budou **javorem babyka** globózního (kulovitého) tvaru koruny. Částka ve výši 700 tis. Kč za 66 kusů nových stromů půjde prozatím na vrub nákladů městyse, ale pokusíme se o získání dotace.

Finišujeme i s dokončením projektové dokumentace na **rekonstrukci** bývalé prodejny potravin. Projektová dokumentace by měla být hotová během několika týdnů, a ihned poté se pokusíme na realizaci získat vhodnou dotaci. Podobné je to i s projektovou dokumentací na rekonstrukci budovy úřadu. Ta však ještě tak daleko není.

Projektujeme také zbylé, dosud nerekonstruované **ulice**. Zadalí jsme projektovou dokumentaci na ulice *Na Skalce*, *Na Chmelnici*, *Příčná*, *Zápská* a *Na Vinici*. Zde doufám plníme dlouholetý sen místních obyvatel ulice, kteří dlouhodobě žádají o vybudování silnice z ulice *Na Vinici*. Po komunikaci s obyvateli, kdy se tito vzdají jakýchkoli nároků na případné škody na jejich majetku v případě stavebních prací, dojde k zahájení projekčních prací i zde. Zde si dovoluji poděkovat panu Ing. *Filipu Červinkovi*, MBA, který poskytnul své pozemky na dobudování silnice. Jednáme také s obyvateli jednoho z domů, zda můžeme využít při rekonstrukci silnice původní dešťový kanál, který vedl přes jejich pozemek. Tím bude zajištěn svod dešťové vody z nové komunikace, aby v případě přívalových dešťů neničil domy v okolí.

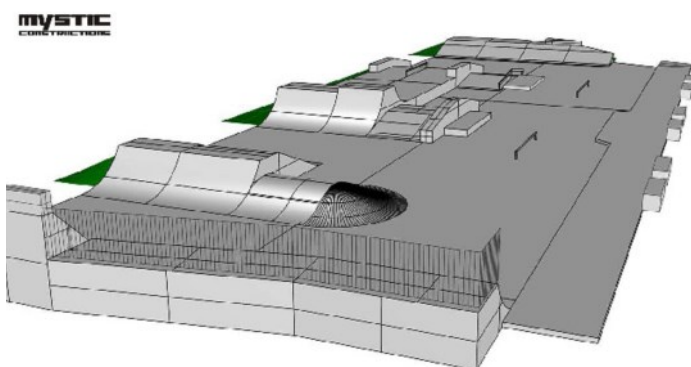
Stále jednáme se Správou a údržbou silnic (SUS) ohledně vyčištění příkopů podél **silnice II/245** směr Čelákovice. V letošním roce jsme opět byli svědky vody na silnici, která zamrzla. Nyní správa silnic sice příkop vyhloubila, ale stále není dostatečný spád a voda z příkopu neodtéká. Tak snad se situace v brzké dobělepší a dojde k vyřešení nepříjemné a pro řidiče i nebezpečné situace. Závěrem mi dovoluji popřát vám klidné **Velikonoční svátky** s vidinou brzkého zlepšení situace v Čechách.

Ing. *Luboš Valehrach*, MBA
starosta

Zprávičky

Nové sportoviště

V Lázních Toušeni zatím není mnoho prostoru pro sportovní vyžití starších dětí. Vzhledem k tomu, že se v našem městyse již po několika letech samovolně vytváří základna **koloběžkářů** a **skejťáků**, rozhodli jsme se vybudovat pro ně prostor, který bude vyhovující, bezpečný a kde se bude dobře sportovat [Florián 2020/7-8/2, 2020/11-12/3]. Místem pro nový **skatepark**, vybraným a schváleným zastupiteli obce, je bývalé, déle již nevyužívané tréninkové fotbalové hřiště u náplavky *Na Polabí*. Po prvotním schválení tohoto záměru jsme kontaktovali renomovanou firmu, která navrhla řešení a vypracovala projekt. Projekt byl schválen a nyní se již vyřizuje administrativní etapa, po níž bude následovat realizace. Vybudování **skateparku** spadá do celkového konceptu lepšího využití sportovního areálu u fotbalového hřiště a jeho okolí.

Orientační systém

Návrh a první varianta projektu „městského informačního systému“ byly vypracovány již v minulosti za starostky *Ludmily Svobodové*. Projekt pak dlouho čekal, prošel několikaletým připomínkovým řízením a aktualizacemi, ale znovu byl odsouván až na nějakou vhodnou příležitost. Ta konečně nyní nastala. A tak v pondělí 1. března 2021 byl v našem městyse nainstalován **orientační systém**. Celkem bylo osazeno sedm stanovišť s ukazateli na zajímavá či důležitá místa. Tato stanoviště jsou u obou autobusových zastávek ve směru na Čelákovice, na *Hlavní ulici* proti výústění *Nádražní ulice* i přímo u *nádraží* a při *cyklostezce* na nábřeží jednak pod Skleněnou vilou, jednak u dolního výústění *ulice Káranské*. V jarních měsících by měly přibýt další informační poutače, a to s přehlednou mapkou (u nádraží a na náměstí) a také uvítací cedule na hlavních silničních příjezdech.

Další sportovní příležitosti

V souvislosti s rekonstrukcí některých zelených ploch v městyse uvažujeme o nabídce dalších sportovních příležitostí pro starší děti, ale i pro dospělé. Konkrétně se jedná o exteriérové **fitness prvky**, které by byly umístěny na nábřeží v blízkosti lávky a byly by doplněny **lezeckou stěnou**. Další fitness prvky by byly umístěny na nábřeží nedaleko občerstvovny *Oddechhoff* při dolním konci ulice *Na Krétě*. Tento návrh ještě budou probírat rada městyse a zastupitelé.

Parkování v Káranské ulici

Ulice *Káranská* a k ní přilehlé ulice se nepřehlédnutelně plníauty návštěvníků městyse, a to nejen v letních měsících, ale v podstatě po celý rok. Zaparkovaná auta znepříjemňují život jak obyvatelům domů v ulicích při nábřeží a v jeho okolí, tak i dopravní obsluze. Vedení městyse probíralo řadu možností, jak tento problém řešit s vědomím, že každé řešení s sebou nese nějaké omezení i pro místní obyvatele. Proto se hledala varianta, při které by bylo omezení co nejmenší a přínos co největší. Stávajícím návrhem je **zákaz stání** v celé oblasti nábřeží, tedy ulic vedoucích od hlavní silnice k Labi. Obyvatelům této oblasti by přitom měla být nabídnuta **parkovací karta**, umožňující parkovat mimo vlastní pozemek. Návštěvníkům, které toto uzavření nejspíš odradí od parkování, ale neodradí od návštěv městyse, bychom současně nabídli odstavné parkoviště v ulici *Na Pruhu*. Tento návrh ještě musí schválit dopravní inspektorát, který by případně mohl doporučit vhodné možnosti řešení i dopravního značení tak, aby bylo efektivní a v souladu se zákonem. Po schválení bychom rádi hned přistoupili k realizaci, aby se přival aut ve slunečných dnech vyřešil co nejdříve.

Nedovolený odpad v ulici Na Pruhu

V nedávné době rozvířila emoce obyvatel našeho městyse skládka autobusových sedaček nahromaděných u kontejnerů na tříděný odpad v ulici *Na Pruhu*. Sedačky tam vyložili zaměstnanci firmy AVE poté, co je v kontejnerech objevili, a ihned upozornili pracovníky úřadu městyse. Ti začali konat. Bylo třeba prohlednout týdenní záznam **kamerového systému**, a ten brzy odhalil viníka. Usvědčující záznam jsme předali **městské policii** do Čelákovic, která provinilce snadno identifikovala a kontaktovala výzvou k podání vysvětlení. Sedačky mezitím musely zůstat u kontejnerů, a to z důvodu probíhajícího vyšetřování. Z tohoto důvodu jsme nemohli prostor uklidit a ani informovat občany dříve. Vypátráný viník byl tímto postupem donucen nejen sedačky na vlastní náklad odklidit a ekologicky zlikvidovat, ale i zaplatit příslušnou pokutu.

Rekonstrukce ulic

Na základě záměru, o kterém jsme již ve Floriánu informovali [2021/1-2/4], byla vybrána firma pro zpracování projektu rekonstrukce posledních **neopravených ulic** v městyse. Jedná se o ulice *Na Vinici, Příkladná, Na Chmelnici, Na Skalce, Zápská a Nad Itálií*. Po zhotovení projektů začneme postupně s realizací rekonstrukce.

Rekonstrukce budovy úřadu

Vybraná firma zabývající se rekonstrukcemi památkově chráněných objektů předložila návrh projektu na rekonstrukci budovy úřadu městyse Lázně Toušeň [Florián 2021/1-2/4]. Předložený návrh vyhovuje podmínkám, a proto bylo nyní zadáno vypracování projektové dokumentace. Projekt je navržen tak, aby využití budovy bylo variabilní, aby zůstala zachována část pro třídu mateřské školy a pro provozovny k pronájmu. Zastupitelstvo obce zatím pracuje s dvěma variantami hlavního využití budovy. Prvním z nich je zachování úřadu městyse ve stávající historické budově **staré radnice**. Druhý návrh je výhledově přesunutí úřadoven do nově vybudovaného prvního patra zrekonstruované bývalé samoobsluhy a zřízení vinárny nebo podobného zařízení v historické budově. Po zhotovení projektové dokumentace budeme chtít co nejdříve začít s realizací rekonstrukce.

Očkování v Domě u Byšických

COVID tým brandýské nemocnice pod vedením MUDr. *Karolíny Havlíčkové-Dostálové* kontaktoval úřad městyse s nabídkou očkování obyvatel Domu seniorů *U Byšických* proti onemocnění covid-19. Nabídku jsme rádi přijali a pomohli s organizací. Proočkována byla značná část seniorů domu *U Byšických*. Tato vakcinace byla určena pouze pro obyvatele domu pro seniory. Pokud byste měli zájem o očkování proti covid-19, je možné se registrovat na stránkách ministerstva zdravotnictví ČR <https://koronavirus.mzcr.cz/ockovani-proti-covid-19/>.

Výsadba javorů

Před patnácti lety, v dubnu 2005, bylo po celé délce Hlavní ulice vysázeno nové jednotné stromořadí hrušní. Dodavatel uváděl, že nevytvářejí plody, ale jen krásně kvetou. Tak tomu v prvních letech skutečně bylo, ale pak začaly hrušně rodit malé hruštičky, a ty padaly v nebývalém množství na chodníky. Zralé měkké plody nejen že tím chodníky znečišťovaly, ale chodcům i nebezpečně klouzaly pod nohama. Pokusem o řešení bylo zmlazování stromů řezem, ale nežádoucí hruštičky se začaly rodit i na nových větvích a ořezané stromy už ani zdaleka nemohly být pro Hlavní ulici ozdobou. V uplynulých dnech byly proto všechny hrušně odstraněny s tím, že budou následně opět po celé délce Hlavní ulice nahrazeny novou, vhodnější výsadbou, pro kterou byly vybrány javory.

Silniční uzavírka u sousedů

Ve dnech 6. dubna až 31. května 2021 bude probíhat rekonstrukce povrchu silnice III/10162 z **Čelákovic do Mstětic**. Silnice bude po tuto dobu neprůjezdná. Silniční spojení z Lázní Toušeně do Mstětic bude v udané době možné pouze objíždkou přes Zápy. ■

Bc. Jana Hadrholcová, místostarostka městyse

Fota Hana Němečková, JH a jvk

Umístění kontejnerů na BIO odpad

Lokalita / Týden	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
--Den přistavení kontejneru	01.04.	08.04.	15.04.	22.04.	29.04.	06.05.	13.05.	20.05.	27.05.	03.06.	10.06.	17.06.	24.06.
Na Zárybničí													
Floriánské náměstí	2 *												
Nehvizdská x U Habeše													
U Sokolovny x Cukrovarská													
Na Chmelnici	2 *												
Na Nábřeží x V Ovčárně													
Nad Lomem													
Na Požárech													
Na Ostrůvku													
Nad Křížkem													
Zápská	2 *												
Na Hradisku x Na Stráni													
U Sokolovny x V Zátíší													
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi	31.03.		14.04.		28.04.		12.05.		26.05.		09.06.		23.06.

2* - budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad

Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrtek. Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery extrémně přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb.

Máte velké množství bioodpadu či nestiháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (příp. přes týden) za cenu 480 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse.

Příroda, počasí...

V prvních měsících letošního roku jsme se museli obejít bez veřejných akcí a o to více vyráželi všichni do přírody za relaxem a sportem. Záleželo ale i na počasí a na jeho rozmanitých tvářích. Zpočátku byly **teplé dny** v lednu, kdy nejen zelené břehy Labe zdobily desítky hnědých krtn, které se počátkem února užž chystala spláchnout voda z tajícího sněhu na horách.

Možná by k tomu došlo, nebýt náhlého prudkého ochlazení v únoru, kdy teploty u nás klesaly i pod minus 15°C. Překvapilo také poměrně velké **množství sněhu**: bílá peřina zahalila zbytky narůžovělé pokrývky zbarvené pískem ze Sahary, takže *Jan Králík* se svým pluhem a technika městyse byly v plném provozu. Hromady bílé

nadílky na rozích ulic nezůstaly dlouho bez povšimnutí dětí, stejně tak i stráž byla plná pekáčů a dětského smíchu. Pohádkově modro-bílé a mrazivé počasí lákalo k procházkám, a podél Labe i na některých cestách v městyse se objevily stopy od běžek. Několik dní se dalo i bruslit na Malvínách. Pravá zima! Stačilo také vyjít kousek nad hřbitov, a byla vidět zasněžená pole a pocukrované městečko jako na dlani a asi naposledy zasněžený nezastavěný prostor „Austrálie“, kde vyrostou brzy nové domy. Také hřbitov byl schovaný pod bílou vrstvou sněhu, v některých uličkách kličkovali pouze zajáci, proběhly kočky a poskakovali ptáci, jiné zůstaly zcela beze stop.

Do pohádkového rána jsme se probudili 15. února 2021, kdy jinovatka obalila všechny stromy a kontrast s azurovou oblohou nadchl snad každého. Škoda, že tu krásu sluníčko brzy rozpustilo. Ani sních dlouho nevydržel, na zahrádkách začaly rozkvétat žluté květy talovínů, které už v únoru přilákaly první včely, rozkvetly sněženky, bledule, objevily se bílé a vínové květy čemeřice, vyrazily první krokusy i modřence, zavoněly květy lýkorce. Ne všechny dny ale bylo počasí přívětivé. Zatímco na mnoha místech republiky svítlo slunce, Polabí potrápily nepříjemné mlhy nebo vítr. Jara jsme se ale už dočkali, a všichni si přejeme, aby se se sluníčkem život co nejdříve vrátil do starých kolejí.

Bobři na Jizeře

Jak už čtenáři Floriána vědí z předchozího čísla [2021/1-2/7], v Čechách se začíná líbit bobrům. Na přelomu roku se jejich pobytové stopy objevily i nad soutokem Labe s Jizerou, a zdá se, že podmínky k životu tady jsou pro ně ty nejlepší. Mají zde všechno, co potřebují. Tento největší evropský hlodavec je výhradní býložravec, druhově silně preferuje vrby a topol a je schopen skácet stromy jakékoli velikosti. Prvním stromem nad soutokem, který bobr ohlodával, byl však mladý dub. Ten se mu už podařilo porazit, a tak se pustil na protějším břehu a kousek proti proudu řeky do dvou kmenů vrby. V zimním období se živí kůrou těchto stromů, nechýbí ani tenké větve, v létě má na jídelníčku téměř všechny druhy pobřežních a vodních bylin. Nároky na prostředí a potravu má celkem nízké, proto jeho populace v naší republice poměrně úspěšně narůstá. Jedná se o rychlý proces a odborníci přiznávají, že nikdo nečekal, že expanze dosáhne těchto rozměrů. Párek bobrů mívá každým rokem 2-5 mláďat, přirozené nepřátele kromě vlků nemá, což v našem regionu ani nehrozí. A proto se objevují na Jizeře další a další místa, kde se bobři zabydleli. Až budoucnost ukáže, jak se bude situace dále vyvíjet a kolik toho Jizera a okolí unese...

Baráčníci

Březnová baráčnická sedění na rychtě jsou každým rokem ozdobena barevnými petrklíči jako poděkování a přání všem tetičkám k svátku žen. Na žádnou se nezapomene, ani na ty, které se nemohly dostavit, těm jsou doručeny kytičky vždy až domů. Letos se baráčnická sedění vlivem koronaviru zatím konat nemohou, přesto rychtář *Jiří Kučera* na tetičky nezapomněl a vůbec nepřipustil, že by tradice květinových dárečků byla porušena. S tetičkou kronikářkou *Evou Kučerovou* petrklíče nakoupili a při výběru si dali záležet na volbě těch nejkrásnějších barev. Květiny pak všem členkám Obce baráčníků Lázně Toušeň rozvezl místorychtář *Petr Šeda* spolu s tetičkami *Ivou Skálovou* a *Alenou Šedovou*. K petrklíčům přidali přání krásného jara a především pevného zdraví. Že tetičky toto milé překvapení velmi potěšilo, snad ani není potřeba psát. Všichni, kteří se o ně postarali, si zaslouží poděkování.

„Budou tento týden jablka?“

Nevěřili byste, jak častá je tato otázka mezi milovníky tohoto ovoce. Každý Toušeňan však ví, co to znamená: na Floriánské náměstí přijede, tak jako vždy, jednou za 14 dní v úterý kolem 10. hodiny auto s jablky od Jičína. V této nelehké době se objevuje ještě dřív, aby se nakupujících nesetkávalo tolik najednou. Každý si zde z přepravek vybere podle svého gusta čerstvá, voňavá a šťavnatá jablíčka, právě tolik, aby mu vydržela do příští návštěvy očekávané bílé dodávky. Snad se brzy vrátí doba, kdy po nákupu budou tak jako dřívě vidět hloučky, kdy bylo možno postát, popovídat si se sousedy, zjistit, jak se mají, co je nového a doma se pochlubit: „U jablek říkali, že...“ ■

Text a foto Hana Němečková

A přece se učí!

Každým rokem – až dosud – paní učitelka Mgr. *Ludmila Černá* zařizovala žákům naší základní školy předplatné na vzdělávací programy České filharmonie. Navštěvovali dvě až tři akce ročně a střídají návštěvy Národního divadla včetně Laterny magiky a Státní opery. Děti tak měly možnost navštívit koncerty, balety, opery, součástí návštěv byly i divadelní dílny. Zajímavou akcí byla také návštěva Stavovského divadla, které děti mohly prozkoumat od sklepa až po půdu, na chvíli se z nich stali herci, režiséři, technici nebo návrháři kostýmů. Na zkušebně byla dokonce možnost dát dohromady i celé představení.

Děti s paní učitelkou navštěvovaly pravidelně také koncerty v Rudolfinu, nyníější situace jim to však bohužel nedovoluje. Bylo proto milým překvapením, když toušeňská škola byla spolu s dalšími oslovena a požádána o zaslání obrázků-portrétů diváků, aby se tak připojila k úžasnému koncertnímu večeru **A přece se učí!** Večer měl datum 20. února 2021 a byl živě přenášen na ČT-art a FB, moderovali *Alice Nellis* a *Karel Kovy Kovář*. Hrála Česká

studentská filharmonie, která tím poděkovala všem, kdo usilují o to, aby v této nelehké době pokračovalo vzdělávání. Koncert se snažil propojit všechny generačně různorodé skupiny a nabídnout jim pocit vzájemnosti a pospolitosti. Pro Českou studentskou filharmonii byl projekt *A přece se učí!* největší výzvou v její čtrnáctileté historii: ve všech ohledech mimořádný koncert, kdy v první polovině večera orchestr řídil *Marko Ivanović*, v druhé poprvé před mladé hudebníky předstoupil šéfdirigent a umělecký ředitel České filharmonie *Semjon Byčkov*, na klavír hrál *Cédric Thiberghien*. Program byl náročný a bohatý, zazněly skladby *Josefa Suka*, *Antonína Dvořáka*, *Leoše Janáčka*, *Richarda Wagnera*, *Ludwiga van Beethovena* a *Giuseppa Verdiho*.

Koncert se konal bez veřejnosti, přesto všechna sedadla byla obsazena. Kým? Portréty diváků – a mezi nimi nechyběly ani toušeňské děti! Obrázky byly poslány paní *Jindře Křivonoskové*, která měla vše na starost, k tomu byl přidán pozdrav i přání muzikantům, ať se jim koncert vydaří a poděkování celému tvůrčímu týmu. Bylo pak velmi příjemné slyšet z úst vedoucího vzdělávacího oddělení České filharmonie *Petra Kadlece*, když hned jako první při povídání o nápadu vyzvat školy k zaslání portrétů jmenoval tu naši, toušeňskou. Při ukázkce obrázku četl i vtipný vzkaz paní učitelky Mgr. *Ludmily Černé*, který jistě všechny Toušeňany v přímém přenosu potěšil: „*Posílám autoportréty toušeňských čtvrtáků, přikládám také portrét paní učitelky. Přece nemohu děti poslat samotné.*“ Bylo milé i to, že organizátoři seděli mezi právě toušeňskými „diváky“ a dokonce i závěrečné titulky celého koncertu běžely právě přes ně. Také pozdější kritika, která nešetřila slovy chvály, neopomněla zmínit vtipný dodatek o nutnosti doprovodu toušeňských dětí na koncert paní učitelkou. „*Byla to krása! Je smutné, o co v této době děti přicházejí*“, dodává paní učitelka *Černá*, a jistě to není názor jen její, ale nás všech, kteří tímto toušeňské škole děkují za vzornou reprezentaci. ■

Hana Němečková

Foto ČF: Semjon Byčkov, Alice Nellis a Petr Kadlec

Zápis do první třídy

Zápis do 1. třídy základní školy v Lázních Toušeni proběhne v období od 6.4.2021 do 22.4.2021.

Přihlášky je možno předávat

1) datovou schránkou fyzické osoby, (sf2mn33) v období od 6.4.2021 do 22.4.2021

2) emailem s uznávaným elektronickým podpisem - (nelze jen poslat prostý email!)

zstousen@seznam.cz ve dnech 6.4.2021 až 22.4.2021

3) osobním podáním ve škole a to v termínech 20.4.2021 od 15:00 – 16:00 nebo 21.4.2021 od 15:00 – 16:00. V případě osobního podání žádosti zákonným zástupcem dítěte bude organizován příjem žádostí tak, aby nedošlo k vyšší koncentraci a k vyššímu pohybu osob v prostorách školy. Zápis proběhne bez dětí.

4) poštou do 19.4.2021 na adresu Hlavní 74, Lázně Toušeh 250 89 (rozhodující je datum podání na poštu)

Dokumenty nutné pro zápis (dokumenty je možné stáhnout na zstousen.estranky.cz)

Všichni rodiče vyplňují zápisový lístek!!!!

Dalším dokumentem je

a) žádost o přijetí – v případě, že nežadáte o odklad

b) žádost o odklad školní docházky – v případě, že žádáte o odklad, nutno doložit přílohy (odborná doporučení)

Po přijetí přihlášky školou bude dítěti přiděleno registrační číslo, které slouží pro další komunikaci s rodiči.

Toto číslo si poznamenejte.

Případné dotazy na 734 230 999 nebo zstousen@seznam.cz

Mgr. Martin Černý, ředitel školy

Jak se učí bez dětí

V této nelehké době se často setkávám s názorem, že učitelé ve době, kdy nejsou děti ve škole, nemají co dělat. Pokusím se popsat práci učitele v období distanční výuky.

V naší škole vyučuje pět třídních učitelek, dvě družinářky, dvě asistentky pedagoga a ředitel školy.

Třídní učitelky ve všech pěti ročnících se každý den spojí s dětmi prostřednictvím aplikace Zoom. Za dlouhou dobu, kterou tuto platformu používáme, se děti naučily program téměř bezchybně používat. Vyučuje se z předem připravených materiálů i prostřednictvím virtuální tabule. Nevyučujeme tělocvik a pracovní vyučování. Zpívat se nesmí!

Současná forma výuky klade veliké nároky na připravenost vyučujícího i na soustředění žáků, kteří v domácím prostředí, leckdy

z ustlané (neustlané) postýlky, nemají tolik motivace podávat dostatečné výkony. Učitel je tady od toho, aby zaujal. Není to jednoduché.

Budou děti znát vše co mají? Budou! Všechnu látku v rámci školního vzdělávacího programu probereme. Chybí však kontakt dětí mezi sebou. Absence sociálního kontaktu může nechat na dětech trvalé následky.

Známky? Více se snažíme vnímat snahu dětí i jejich

rodičů. Důležitější než známky jsou znalosti dětí.

Paní družinářky zahájily výuku výtvarné výchovy formou dobrovolné účasti na odpoledních připojeních. Předávají dětem návody a náměty k ukrácení dlouhé chvíle, k zábavě i poučení.

Co dělají paní učitelky, když se odpojí? Připravují si materiály na druhý den, a stýská se jim. Stýská se jim po přímém kontaktu s jejich žáky.

V současné době nesmí chodit do školy ani děti z mateřské školy.

Paní učitelky z mateřinky hledají, a nacházejí formu kontaktu se svými žáky.

Práce učitele v dnešní době je náročnější. Nestěžujeme si. Snažíme se vysvětlovat trpělivě dětem smysl všech opatření. Někdy je to velice těžké.

Jednou se zase sejdeme všichni spolu ve škole! ■

Mgr. Martin Černý
ředitel Základní školy a Mateřské
školy Lázně Toušeň

Text je doplněn částí z autoportrétů dětí, které se zúčastnily koncertu České studentské filharmonie v Rudolfinu 20. února 2021 (více v článku A přece se učí! na předchozí straně 5)

Hrdinové dnešních dní

Dnešní doba má řadu hrdinů. Jsou jimi bezpochyby zdravotníci, záchranáři, lékaři, zdravotní sestry a řada dalších, kteří se v pomyslné první linii dnes a denně vypořádávají s nečekanou situací pandemie covid-19.

Dalšími hrdiny těchto dní jsou z mého pohledu školní děti, studenti, učitelé, ale také rodiče školáků. Situace, která žáky ze dne na den vyhnala ze školních lavic, kde nejen získávají vědomosti, ale kde mohou rozvíjet i své sociální dovednosti a zkušenosti, uzavřela jim kroužky, zábavu i sportovní vyžití, a po roce zatím nemá datum svého konce. Za ten neskutečný rok se stalo spoustu věcí. Jednou z nich je *on-line* výuka.

Naše škola se s nečekanou situací popasovala skvěle. *On-line* výuka zde začala velmi záhy po vyhlášení nouzového stavu a věřím, že řadě rodičů se v ten okamžik ulevilo. Škola pomohla i s technickým vybavením rodinám, kde neměli k dispozici počítač, který by dětem mohli nechat na výuku. Nemohu ani nechci hodnotit jednotlivé ročníky. Mým záměrem je složit hold všem, kdo každodenně pracují s dětmi přes počítač, motivují je k práci *on-line* svým přístupem a nasazením, povzbuzují je, vymýšlejí projekty, hry a úkoly, které děti nejen něco naučí, ale i zabaví ve chvílích, kdy nemohou chodit na kroužky, nemohou se potkávat, nemohou trávit čas ve škole. Jsem si jista, že naše paní učitelky, pan ředitel i paní družinářky jsou těmi, kteří toušeňským dětem významně pomáhají a dělají vše, co je

ve jejich silách, aby ta změna ve vyučování byla pro děti co nejméně nepříjemná a co nejlépe zvladatelná.

Vážený pane řediteli, vážené paní učitelky, družinářky, milé děti, školáci, zasloužíte si obdiv a veliké poděkování za to, jak všechno zvládáte! ■

Bc. Jana Hadrboľcová

Olga Kühnelová

(* 5. července 1939, † 8. prosince 2020)

Olinka byla učitelka jaksepatří. Měla velmi ráda děti, a to bylo podstatou její pedagogické činnosti. Její žáci na ni jistě rádi vzpomenu v dobrém slova smyslu. Taktéž studenti z *Pedagogické fakulty Uni-*

Olga Kühnelová v baráčnickém svérázu

verzity Karlovy, kteří k ní chodívali na praxi, aby získávali cenné zkušenosti z práce učitele na malotřídní škole.

Řídila, už jako ředitelka, také práci *Sdružení rodičů a přátel školy* a spolupracovala s tehdejšími Místními národními výborem a jeho komisemi. Vítání prvňáčků a loučení pátáků se neobešlo bez dárků pro všechny děti. Tenkrát se tyto akce uskutečňovaly ve vyzdobe-

ných třídách za účasti rodičů, hostů a zástupců složek obce, nebo v zasedací síni.

Už takřka měsíc před letními prázdninami se děti těšily, že pojedou na společný pionýrský tábor v Přívěticích na Rokycansku. Samozřejmě tábor organizovala ředitelka *Olinka* ve spolupráci s rodiči, svou rodinou, mladými, převážně toušeňskými vedoucími, s předsedou MNV *Františkem Bílým* i s přívětickými lesníky. Každý týden se z Toušeně do Přívětic rozjelo auto plné napečených dobrot od maminek, tet i babiček, nebo s bedýnkami ovoce a zeleniny. Děti si užívaly všech radostí, které jim poskytovalo léto v osvěžujícím lesním prostředí s potůčkem a rybářskou vodní nádrží. Rodiče děti přivázeli do tábora a odváželi domů vlastními auty. Poslední večer každého turnusu, který se obvykle protáhl do noci, s dětmi hráli hry, u táboráku s nimi zpívali za doprovodu kytar a jiných hudebních nástrojů.

Pro tyhle *Olinčiny* činnosti a vlastnosti ji měl téměř každý rád a považoval si jejich organizačních i pedagogických schopností. Tento neobyčejný talent už není mezi námi, ale věřme, že jeho stopy nezaniknou, že jsou na cestě další mladí následovníci.

Dokázala být vstřícná a milá i jako lidská bytost. Přesně takovou ji známe i z naší obce baráčníků, byla naší dlouholetou členkou. Dokud jí zdraví sloužilo, chodila mezi nás ráda a často nás bavila úsměvnými příhodami z jejího učitelování. A že jich bylo!

I později, když docházet nemohla, o náš spolek se stále zajímala. „*Tak co, budete v létě dělat táborák? Řekněte mi včas, přispějí vám na buřty!*“

Nikdy nezapomněla. Její vtipná vyprávění a srdečný nakažlivý smích nám budou chybět. ■

PhDr. Ludmila Konopková

foto Hana Němečková

[viz též Florián 2020/1-2/14-15, 2021/1-2/10-11]

Jaroslava Hlobilová

(* 12. března 1938, † 30. listopadu 2020)

V nešťastném koronavirovém školním roce 2020/2021 – o pouhých osm dní dříve – odešla do učitelského nebe také duše milované paní učitelky *Jaroslavy Hlobilové*. Pro Základní školu v Toušeni ji získala ředitelka *Olga Kühnelová* na léta 1990-1996. Narodila se v Příbrami, ale pocházela z Kubrichtova mlýna v Mrtníku u Komárova na Hořovicku – v Brdech. Toužila se stát učitelkou. Z politických důvodů však nesměla po maturitě dál studovat. Provádala se za profesora zeměpisu a biologie *Zdeňka Hlobila* a nebála se práce

Žáci 1. a 2. třídy s paní učitelkou Jaroslavou Hlobilovou – 1993

jako dělnice v tiskárně, jako průvodčí v autobuse ani jako soustružnice. Navzdory nepříznivé době dálkově studovala pedagogiku a když se s manželem přestěhovala do Polabí, konečně mohla získat vysněnou učitelskou kvalifikaci i založit rodinu. Svou pedagogickou dráhu pak zahájila v Brandýse nad Labem, po šestnáct let vyučovala v Praze 8 Na Slovance a po šest let v Lázních Toušeni. Deně dojížděla z nového domova ve Dřevčicích. Laskavá, zkušená, vzdělaná, přísná i mateřská, obětavá, neobyčejně pracovitá a zručná – byla pro své žáky skvělým příkladem. Vedla je i k objevování krás poezie, výtvarného umění a hudby. Věnovala se také kulturním aktivitám: akademiím, přednáškám hostů, poznávacím vycházkám, vyšivala dívčí kroje a vedla nacvičování žákovské *České a Moravské besedy* pro baráčníky. ■

jvk

foto archiv Dr. Jaroslavy Spilkové

[viz též Toušeňský zpravodaj 2008/jaro/13]

Dvacetiletá mistryně

Toušeňská atletka **Kristýna Korelová** (*27. září 2001) byla v každoroční anketě *Sportovec roku* třikrát za sebou jako členka klubu Atletika Stará Boleslav vyhlášena nejlepší atletkou roku dvojměstí Brandýs

Kristýna Korelová s prvním mistrovským titulem v novém osobním rekordu v Ostravě 2020

nad Labem – Stará Boleslav [Florián 2020/3-4/18]. Poprvé jsme psali o nadějně atletce, když zvítězila jako starší žákyně v toušeňském Lázeňském běhu [Florián 2015/56/10+11] a pak ještě několikrát [2016/11-12/12, 2017/9-10/10, 2019/3-4/9]. Letos se vyhlášení bohužel zřejmě konat nebude. Přestože v uplynulém roce byl počet závodů vlivem epidemiologické situace omezen, juniorské mistrovství republiky se konalo 6. září 2020 v Ostravě-Vítkovicích, kde v běhu na 400 m překážek **Kristýna** vybojovala titul **juniorské mistryně republiky** (59,88 s). Splnila tím i limit pro mistrovství světa v keňském Nairobi, ale bohužel tato akce byla odložena až na letošní rok 2021, kdy již od ledna byla Kristýna přesunuta do kategorie žen, a závodů se proto zúčastnit nemůže.

V kategorii dospělých závodila již na **mistrovství České republiky 2020** v Plzni 8. – 9. srpna 2020 na Městském stadionu **AK Škoda**. V závodě na 400 m překážek, ve kterém zvítězila olympionička a dvojnásobná mistryně světa **Zuzana Hejnová**, naše atletka napoprvé obsadila krásné **třetí místo** (58,72 s). Na základě výborných výsledků na 800 m byla vybrána také na letošní Halové mistrovství ČR v Ostravě.

V trénincích nastala změna a od listopadu 2020 **Kristýna** trénuje pod vedením jiných

Kristýna Korelová v Plzni 2020

trénérů, protože bude závodit za Univerzitní sportovní klub (USK Praha), kde pod vedením trenérky Blažkové došlo ke změně v koncepci tréninků. **Kristýninou** hlavní disciplínou zůstávají dlouhé překážky. Vzhledem k nynější složité situaci ale zatím stále zůstává členkou atletického oddílu v Houštce, kde na ni dohlíží toušeňská trenérka **Nikola Brejchová**. Období to bude jistě náročné, všichni budeme **Kristýnce** držet palce, aby se jí podařilo tuto změnu co nejlépe zvládnout, a my jsme se mohli spolu s ní radovat z dalších výborných výsledků. ■

*Hana Němečková
foto Jiří Kottas a archiv KK*

Lahůdkové sedmdesátiny

Všichni jsme čítávali knížky Eduarda Petišky *Jak se Martínek ztratil* a *Martínkovu* nebo *Alenčinu čítanku*, a jen nemozí čtenáři věděli, kdo jsou Martínek a Alenka. Že Martínek je spisovatelův syn a Alenka je jméno spisovatelovy manželky a tím Martínkovy maminky (před Martínkovým narozením vyučovala na Národní škole v Toušeni). Tatínek, spisovatel spjatý s Čelákoviciemi, Brandýsem i Toušeni, psal pro svého jediného syna po dětských knížkách také *Staré řecké báje a pověsti* a *Příběhy, na které svítilo slunce* i *Čtení o hradech, zámcích a městech*. V té době už

*Zleva Marie Buddeusová, Martin Petiška
Eduard Petiška v Toušeni před padesáti lety*

s Martinem Petiškou chodili do brandýského gymnázia toušeňští spolužáci a věděli, že Martin píše také. A dobře. A nejen básně. Studia srovnávací literatury, slovanšských jazyků, dějin a teorie divadla završil na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy doktorátem filozofie (1976). Spisovatelské dílo PhDr. **Martina Petišky** (s pseudonymem Eduarda Martina) (*27. 3. 1951) vyrostlo do úctyhodného počtu titulů i žánrů: básně, romány, sci-fi, divadelní a rozhlasové hry i edice zcela unikátní, jako almanachy šlechtických rodů. Edičně pečuje také o odkaz svého otce. V rodinné tradici píše krásnou češtinou s obrazy ještě vzletnějšími a nečekanějšími. Ačkoli Martin Petiška býval s rodiči často u přátel v Toušeni, dlouho se zdálo, že do jeho rozsáhlé tvorby neproniklo z toušeňských motivů nic. A přece! Ve sci-fi *Největší skandál v dějinách lidstva* [1984] čteme na stranách 31-55 o profesoru **Davidu Tussinském** („Toušeňském“), který vynikal jako doktor srovnávacích kuchařských věd. Tak poetická odezva pochoutkových lahůdek ochutnaných u toušeňských přátel je krásně výmluvná a stojí za připomenutí nejen v čase autorových sedmdesátin. Přejeme mnoho zdraví do dalších let! ■

*PhDr. Martin Petiška s Hanou Němečkovou
při setkání 50 let po maturitě*

red

Městská knihovna v Čelákovicih připravila s jubilem tři krátká vzpomínková videa, na která se můžete podívat: https://www.youtube.com/watch?v=0gFPy_mK8fU. O Eduardu Petiškovi viz *Florián* 2014/5-6/14 a 2016/1-2/4.

Toušeňská stopa válečného hrdiny

Obálka knihy
o plk. Jaroslavu Novákovi

Největší hrdinové bývají nejskromnější. Nestojí o třpyt slávy. Vědí, co zůstává a co pomíjí. Takový byl i plukovník **Jaroslav Mikuláš Novák** (1897-1985), československý legionář na Rusi, velitel čs. dělostřelecké tvrze Hanička, příslušník Obrany národa, zahraniční voják a politický vězeň. Přestože žil po několik let i v Toušeni (v ulici V Zátíší), nikdo zde o jeho životě nevěděl. Nehovořil o své bojové účasti ve Velké válce (I.světové), o zajetí a vstupu do čs. legií v Rusku, o celé sibiřské anabázi, o svém postavení v československé armádě i v hradní strážii, o samozřejmě svém rozhodnutí bojovat proti nacistům po boku spojenců ve Francii, Anglii a na Středním východě (v II. světové válce), nemluvil o zatčení a věznění v poválečném Československu, o jehož svobodu se sám významně zasloužil. Nic z toho bychom nevě-

děli ani nyní, nebýt Mgr. Hany Bílkové, která znala plukovníka Jaroslava Mikuláše Nováka od svých dětských let a shromáždila množství unikátních – i jeho vlastních – vzpomínek a fotografií. Z pozice ředitelky Oblastního muzea Praha-východ pak pomohla zajistit, aby vojenský historik **Martin Vaňourek** připravil ze všech dat celou knížku. Cennou publikaci s desítkami dosud nezveřejněných dokumentů vydaly již v roce 2018 společně Rokytnice v Orlických horách, Nové Město nad Metují, Středočeský kraj a Okresní muzeum Praha-východ v Brandýse nad Labem, kde je knížka i k dostání. Zmínka o pobytu plukovníka Jaroslava Mikuláše Nováka v Toušeni je na straně 151. O opomíjeném hrdinovi jsme psali již i v našem zpravodaji [Florián 2019/3-4/15]. ■

red

Ocenění zapomenuté osobnosti

Mladoboleslavský student sociologie **Ondřej Karban** obhájil na filozofické fakultě Univerzity Karlovy na podzim 2020 bakalářskou práci o životní dráze dlouholetého toušeňského občana JUDr. **Josefa Krakeše** (1896-1969). Dosud byl doktor Krakeš znám spíše „jen“ jako manžel a spolupracovník profesorky RNDr. **Marie Krakešové-Doškové**, a tím jako spoluzakladatel české školy sociální práce [Florián 2014/9-10/18, 2019/7-8/12]. Student však vystopoval dráhu významného právníka, který z pozice sekčního šéfa Ministerstva sociální péče přímo zasahoval do zákonů a vládních nařízení (o komorách a zprostředkování práce, o živnostenské inspekci, o osmihodinové pracovní době...). Všestranně vzdělaný doktor Krakeš také vyučoval na Vyšší škole sociální péče a na Masarykově státní škole zdravotní a sociální péče,

JUDr. Josef Krakeš v Toušeni roce 1947

kde i předsedal zkušební komisím. Působil rovněž v české odbočce *Mezinárodní péče o vystěhovalce*, za niž byl kooptován do *Čs. ústavu zahraničního*, udržoval kontakty se *Společností národů* v Ženevě a významně ovlivnil mezinárodní definici uprchlictví a vystěhovalectví. Humanistické citění ho vedlo k přímému podílu na mezinárodní právní pomoci uprchlíkům před nacismem. Jako odborový rada ministerstva byl vyslán do USA – New Yorku, Washingtonu, Pittsburgu a Chicagu. V sociální oblasti prostudoval a statisticky zpracoval tisíce sociálních případů a podílel se na unikátním projektu sítě *sociálních klinik*. V roce 1948 byl z politických důvodů předčasně penzionován a s manželkou násilně vystěhován z vlastního domu z Prahy do Toušene, kde oba dožili v ústraní. ■

RNDr. Jan Králík, CSC.,
kronikář

Skladatel s příbuzenskými kořeny

Před 130 lety se narodil **Karel Boleslav Jirák** (1891-1972), skladatel, dirigent, zakladatel a šéf hudebního vysílání pražského rozhlasu a po nucené emigraci profesor Rooseveltovy univerzity v Chicagu. Byl přímým bratrancem jedné matky generála **Tomáše Sedláčka**, jednak otce primáře toušeňských lázní MUDr. **Miroslava Jiráka** a jeho sestry pěvkyně **Olgy Jirákové**. Do Toušene jezdil s rodiči v dětském věku a znovu sem přijel z Chicaga v srpnu 1971. **K. B. Jirák** v sobě spojoval znalosti ze studia práv, jazyků a hudby. Vychoval různorodé žáky: **Jaroslava Ježka**, **Išu Krejčího**, **Klementa Slavického**. Dcera z prvního manželství byla herečka **Zora Jiráková**, druhé manželství uzavřel s pěvkyní **Martou Krásovou**. Jeho pracovní nasazení a náročnost byly až pověstné. Podpis **KB** pod jeho kritiky proto mnozí četli *krátce – břitce – jedovatě*. V hudebním oboru byl chodící encyklopedií dat, partitur a kompozičních metod. A přece, když mu jeho třetí manželka **Blanka** v Toušeni pod letitými stromy, téměř na břehu Labe, nadhodila: „*Tady by se to komponovalo!*“, odpověděl naprosto nečekaně a pokorně: „*Jen kdyby tak člověka něco napadlo.*“ I onen do dřenež kostí racionální autor učebnic, šesti symfonií, opery a množství komorních skladeb věděl, že základ jakékoli tvorby je dar mimo vlastní zásluhu. Nezapřel svého učitele Josefa Bohuslava Foerstra: „*Umělecká práce je milostí Ducha, Creatoris Spiriti, je darem posvěcené chvíle.*“ ■

K. B. Jirák - druhý zleva - v Toušeni 14. srpna 1971

jvk

Knižní nabídka nejen pro sousedy

Zpravodaj sousedního města Čelákovic nabídl svým čtenářům opakovaně čtveřici nových knížek, z nichž tři vydalo Městské muzeum. O **Toušení na starých pohlednicích** a **Příběhu meče** už čtenáři Floriána vědí, obě publikace se týkají našeho městyse [Florián 2020/7-8/15, 2020/9-10/8]. Ke knize **Nezvěstný** od vojenských historiků **Petra Ence** a **Haralda Skaly** se vrátíme v některém z příštích vydání. O **Čelákovickém uličníku** píšeme níže.

Unikátní obrazovou publikaci se 103 starými pohlednicemi Toušeň můžete zakoupit na úřadě městyse. Příběh toušeňského meče s 62 fotografiemi a 16 kresbami je spolu se všemi dalšími regionálními publikacemi k dostání v čelákovickém Městském muzeu Na Hrádku. ■

red

Poučný ULIČNÍK

Čelákovický uličník rozhodně není nezbeda, výtržník či postrach ulic. Nejen pro naše zvědavé sousedy je knižním překvapením a čtivým poučením: reprezentativně zpracovaným souhrnem názvů, podob a dějin 121 ulic a náměstí také v Jiřině, a to na 208 stranách křídového papíru (II. díl podobně obsáhne Sedlčánky, Císařskou Kuchyni a Záluží). Editoři Mgr. **David Eisner** a **Jan Hergesell** a další autoři PhDr. **Martin Dolejský**, Mgr. **Petr Válek** a Ing. arch. **Ivan Vaňousek** vytvořili knihu pozoruhodnou ve více ohledech. Historický nástin, pojednání o místních názvech a popisy všech ulic zasvěčují čtenáře do oblastí, které spolehlivě obohatí každého, kdo chce vědět víc.

Střízlivě zhuštěné, poučné zprávy o názvech ulic jsou řazeny podle abecedy a provázeny desítkami starých i nových mapek, dokumentů, fotografií a portrétů. Nechybí ani připomínky archeologie, průmyslu a osobností. Díky věcnosti je **uličník** povznesen nad politické důvody proměn názvů. Grafické zpracování je přehledné a výtvarně čisté. Mnohokrát je zde přítomna rovněž **Toušeň** – nejen v podobě *Toušeňské ulice*, ale také jako sousední městys, směr cest a brána. Toušeňským ulicím (s malým i velkým „t/T“) se věnoval i Florián, byť mnohem stručněji, před devíti lety [2012/4-6/27-28]. Tehdy se ovšem dnešní čelákovická *Toušeňská ulice* ještě nejmenovala Toušeňská a nebyla v ní konečná autobusová zastávka téhož jména. ■

jvk

Cesty dávnou krajinou

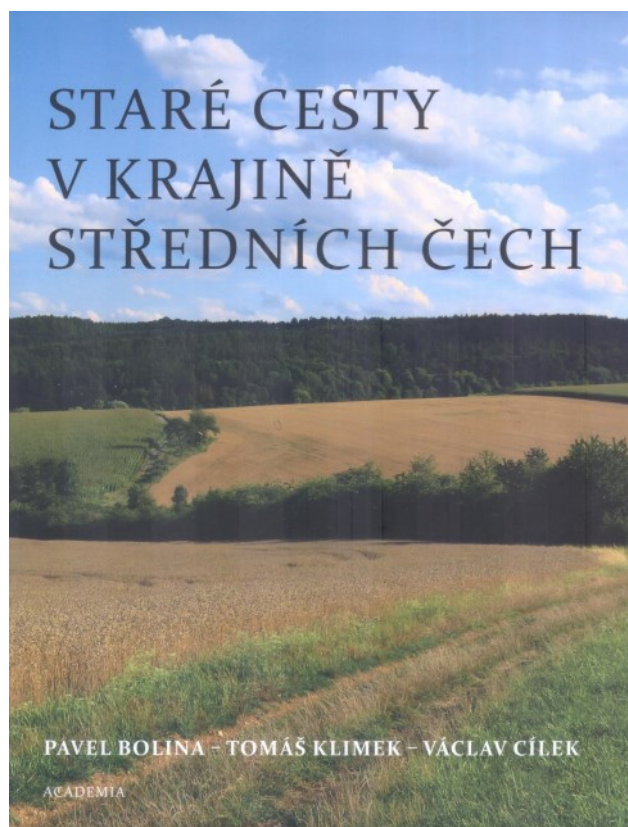
Zarůstající cesty a staré mapy přitahují nejen hledače vlastních kořenů. Naši předkové prošli po tisíce let a stejně dlouho toužili vidět krajinu z výše tažných ptáků. Florián se věnoval již několikrát jak cestám [2019/11-12/10; 2020/5-6/10-11], tak mapám [2017/9-10/12; 2018/3-4/12; 2021/1-2/10-11]. Nesmí proto pominout ani objemnou knihu **Staré cesty v krajině středních Čech** (Academia 2018, 692 stran), kterou připravili archeolog Ing. **Pavel Bolina**, CSc., historik Mgr. **Tomáš Klimek**, Ph.D., a geolog RN-Dr. **Václav Cílek**, CSc.

Toušeň je zde zmiňována vícekrát především jako přechod přes Labe (s. 61), brod a přívóz (s. 220), zeměpanská tvrz (s. 370) a spojnice dvou větví pražských cest na mapce (s. 372), již podobnou znají i čtenáři Floriána [2020/7-8/12]. Kniha se blíže nezabývá zdejšími mosty, ačkoli nabízí i výřez ze známé Müllerovy mapy z roku 1720 (s. 371) a dokonce z méně známé poštovní mapy z roku 1818 (s. 175). Ve svém širokém záběru se autoři zmiňují o Toušeni i v souvislostech, které si my sami často neuvědomujeme:

„Vzhledem k tomu, že místo přechodu Labe v Lázních Toušeň bylo kromě středověkého hradu patrně kontrolováno již v 8. a 9. století raně středověkým hradištěm, vzniklým na místě eneolitického výšinného sídliště, nelze vyloučit, že trasa měla velmi starý základ. Již v dobách před založením Prahy mohla využívat bubenský brod Vltavy a přes Letnou a severní předpolí Pražského hradu pokračovat dál přibližně k západu.“ (s. 371)

O toušeňském hradiště i o starobylosti solné či jantarové stezky všichni Toušeňané samozřejmě vědí. Datování „před založením Prahy“ zní přesto nově a nadmíru lichotivě. ■

kronikář

Obléhání hrádku Toušeň před 600 lety

Nejstarší doklad o obléhání toušeňského hrádku je z roku 1421. Toušeň však plnila strategickou úlohu již dříve i později.

1420

Historik **Petr Čornej** připomněl Toušeň mezi místy významnými pro klíčovou bitvu na Vítkově 14. července 1420: „Strategicky důležité lokality na Labi Brandýs a Toušeň držel Zikmundův straník Jan z Michalovic a města Český Brod, Kolín a Kutná Hora se rovněž hlásila ke katolicismu. [Tajemství českých kronik, 2003, 138] Jinde nepominul ani zásobovací úlohu celého tohoto kraje: „Všechna větší

Obálka monografie o Janu Žižkovi od prof. PhDr. Petra Čorneje, DrSc., z roku 2018

města lemující pražské hospodářské zázemí byla v katolických rukou: Beroun, Slaný, Mělník, Český Brod. Připočteme-li k nim Starou Boleslav, Brandýs (nad Labem) a Toušeň Jana Staršího z Michalovic, nebylo husitům v Praze co závidět.“ [Jan Žižka, 2019, 264] V bitvě na Vítkově přesto zvítězilo husitské vojsko Jana Žižky a syn Jana Staršího z Michalovic zde padl.

Toušeň jako přímý vojenský cíl je naznačena v latinském zápisu **Vavřince z Březové**, který ve své „husitské kronice“ zmiňuje k prosinci 1420 vojenskou výpravu Pražanů do Východních Čech, kde obsadili „Brandis cum aliquot municionibus“ = „Brandýs s několika tvrzemi“, ale pro tuhou zimu další tažení vzdali. Nejbližší Brandýsu byly Stará Boleslav a **Toušeň** a posádky v obou těchto lokalitách zůstávaly na straně Jana Staršího z Michalovic, tedy proti „husitským“ Pražanům. Nezdařená výprava se obvykle datuje mezi 17. a 23. prosinec 1420.

1421

Z téže vlny vojenských střetů se dochovala ještě určitější zpráva z roku 1421. Pochází ze *Starých letopisů českých* (SLČ). Již v části považované za nejstarší, sepsané latinsky neznámým staroměstským měšťanem a uchované v Třeboni, se píše: „Eodem anno

(M^oCCCCXXI) expugnatum est Tussen feria 3° post Tiburcii in crastino.“ [SLČ, 2003, 20] První staročeský překlad se zatoulal až do Stockholmu, ale už více než půldruhého století je v Moravském zemském archivu v Brně: „Toho léta (1421) dobytá tvrz **Túšeň** v úterý po sv. Tiburci nazajtršie.“ [SLČ, 2003, 21]

Další, nepřilíš pozdější prepisy *Starých letopisů českých* jsou v knihovnách pražské Metropolitní kapituly, Národního muzea, kláštera ve Vyšším Brodě a v Národní knihovně v Praze. Z těchto pramenů převzali zprávu o obléhání a obsazení hrádku **Toušeň** na jaře 1421 všichni významní historikové – včetně *Hájka* (1541), *Balbína* (1677) a *Beckovského* (1700). Celé letopisy vydali tiskem poprvé *Pelzel* a *Dobrovský* (1784), podruhé *Emler*, *Gebauer* a *Goll* (1893), nejnověji *Černá*, *Čornej* a *Klasová* (2003).

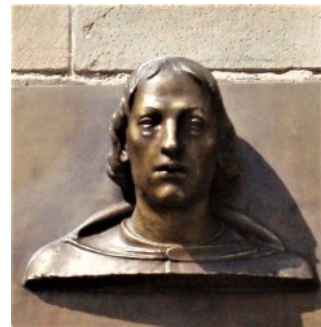
Historik *František Palacký* doplnil zajímavé souvislosti: „Spojené vojsko husitské po nedlouhém odpočinutí u větší nežli kdy síle vytáhlo dne 13. dubna (1421) vysvoboditi východní Čechy a Moravu z rukou králových. Nejvyšším vůdcem výpravy té slul Hynek Krušina z Lichtenburka, vskutku ale byl jím kněz Jan, někdy mnich želivský. Nejprve obehnali **Toušeň** na Labi nad Brandýsem, páně Michalcův hrádek, jenž třetí den poddav se, osazen jest lidem Pražským. Potom dne 16. dubna přilehli k městu Brodu Českému, a na zejtří dne 17. útokem, ač bez pořádku vyvedeným, v několika hodinách zmocnili se i přikopův a zdí městských, jakkoli udatně bráněných...“ [Dějiny národu českého, III/II, 1877, 75] *Palacký* tím bezděčně vyběhl k úvaze,

jak asi musel být toušeňský hrádek pevný, jestliže vzdoroval obléhání tři dny a totéž obléhající vojsko dobylo za jediné odpoledne Český Brod.

Petr Čornej připojil další poznatky: „Pražské vojsko vytáhlo k **Toušni** [!], kterou držel Zikmundův stoupenec Jan Starší z Michalovic, asi 12. 4.; posádka tvrze kapitulovala na základě uzavřené dohody v úterý 15. 4. (datace v textu je přesná).“ [SLČ, 2003, 21] a potvrdil i strategický význam: „Pražské vojsko nejprve ovládlo hrádek **Toušeň (nad Labem)**, jehož posádka se po třídenním obléhání vzdala za právo volného odchodu, takže Jan Starší z Michalovic přišel o jednu ze svých fortifikací.“ [Jan Žižka, 2019, 379].

1424

Strategická úloha Toušeni zůstala: k roku 1424 upozornil na vojenský význam toušeňského přechodu přes Labe historik *Josef Pekař* při popisu přesunu pražského vojska, které tehdy naopak pronásledovalo Jana Žižku – když se Žižkovi koncem května 1424 podařilo vymanit z obklíčení u Kostelce nad Labem, překročit Labe a postupovat na východ: „I nezbylo Pražanům než pospíchat po silnicích na levém břehu Labe k nejbližším přechodům, kde by se vši mocí svou mohli dostat se přes řeku a Žižku dosáhnouti. To se podařilo snad již u mostu brandýského, snad teprve u **Toušeně** či *Sadské*...“ [Žižka, 1933, 239-240] ■

Jan Želivský (1380-1422) domnělá podoba na Staroměstské radnici v Praze autor Karel Lidický)

Hynek Krušina IV. z Lichtenburka (1392-1454) – domnělá podoba z pozdějšího dřevorytu

RNDr. Jan Králík, CSc.
kronikář městyse Lázně Toušeň

Věžský dvůr

V bohatých polabských vsích raného novověku (16. století) se často setkáváme s hojnou přítomností různě „privilegovaných“ dvorů. Jedná se o dvory, které pomyslně ležely někde mezi dvory panskými (poplužními) a dvory selskými (poddanskými, kmetčími).

Panské dvory držel ve svých rukou majitel panství (v případě Toušeně od roku 1547 správa komorního panství Brandýs). Panský dvůr se nacházel jen v některých obcích, a vždy v počtu jeden.

Selské dvory běžných vesničanů byly zatíženy řadou dávek. Dávky lidé odváděli buď právě na panský dvůr, nebo je vybírali úředníci v sídle panství. „Odvozy“ byly trojí podoby: práce (tj. roboty na panském), naturálie (tj. odvod částí úrody, slepic, vajec apod. panskému dvoru, případně i jiným institucím, např. faráři) a peněžní forma (úrok placený 2x ročně, většinou na sv. Jiří a sv. Havla).

„Privilegované“ dvory (označení „privilegované“ zde užívám jen pro naši potřebu a lepší orientaci) byly v podstatě dvory poddanskými, ale s určitými, různě pojatými výsadami (často s částečným nebo úplným osvobozením od povinností odvodů), které si vymohli jejich privilegovaní majitelé. Takové dvory drželi často měšťané, nižší šlechtici, dvořáci, svobodníci apod.

Ve Dvoře (pohled na bývalé nádvoří Věžského dvora)
foto MH

Privilegovaných dvorů mohlo být ve vsi vícero, často však byl jen jeden nebo vůbec žádný. V Toušeně nechyběl. Ležel v bezprostředním okolí dnešní ulice Ve Dvoře (v prostoru především těchto obydlí: čp. 22, 64, 70, 75, 98, 323, 68, 65, 236, 223 a zbylých domů v této lokalitě).

J. V. Prášek usilovným zkoumáním pozemkových knih zjistil jména osob, které dvůr vlastnily. My jeho soupis použijeme a dále jej doplníme o některé nové údaje:

1539 kol. – **Mach Turnovský** toho času na Toušení (?)

1546 kol. – **Zikmund Vanecký** z Jemnišky

1583 před – **Eva Vanecká** ze Zahrádky (vdova po Zikmundu Vaneckém)

Eva Vanecká usilovala roku 1583 o „osvobození dvoru, na kterém v městečku Toušimi jest... od platů a robot“. Vanecká koketovala s myšlenkou dvůr prodat. Když se o chystané transakci dozvěděli v Praze nadřízení úředníci brandýského panství, pobízeli zdejšího

Věžský dvůr na výřezu z mapy 2. vojenského mapování 1836-1852
(oldmaps.geolab.cz)

hejtmana, aby jej panství odkoupilo a pozemky využilo k rozšíření panských dvorů v Toušení a Mstěticích. Prodej se nakonec neuskutečnil a dvůr Vanecké prozatím zůstal. Vanecká se myšlenky na opuštění Toušeně ovšem nevzdávala. Roku 1590 si chystala půdu pro další prodej. V tehdejší korespondenci je zdůrazňováno, že dvůr údajně kdysi zdědila jako od platů osvobozený. Důvodem měly být „služby J[eho] M[ilosti] [Císařské] učiněné od dobré paměti nebožtíka Zikmunda Vaneckého, někdy pana manžela...“. Vanecká se však stejně dobře mohla pouze pokoušet o zlepšení atraktivnosti své nemovitosti před jejím prodejem.

1591 – **Marek Věžský** z Limuz

Jedno ze svých označení získal dvůr po Marku Věžském. Přestože ho tento muž držel jen krátce, v písemných pramenech se následně dvůr dlouho objevuje jako „Věžský“.

1594 – **Jan starší Habartický** z Habartic a v Čelákovcích

1600 – **Jan Ledčar** ze Sionu

Když Jan Ledčar dvůr kupoval, vyjádřil se brandýský hejtman Kašpar z Milštejna, že „by lépeji bylo, [kdyby] gruntové poplatní lidmi robotnými se osazovali, ale že toho gruntu, o kterýž se mezi nadepsanými osobami trh stal, předešle vždycky lidé svobodní v držení bejvali a téměř za peníze hotové jedni druhým jej prodávali, ježto by sic člověk robotný s to bejt nemohl, protož vidí-li se Vašich Milostí toho při tom starobylém způsobu zůstaviti a k tomu trhu však proti dostatečnému reversu povoliti...“. V podstatě říká, že by bylo lépe, aby poplatné grundy obhospodařovali poddaní sedláci, ale že v případě Věžského dvora je zde dlouhá tradice držby v rukou „privilegovaných“, navíc je dvůr tak velký (a drahý), že by jej většina poddaných jako celek mohla jen těžko zaplatit a provozovat. Na druhou stranu mohla hejtmana Milštejna přivádět k opatrnosti ta skutečnost, že u svobodných „privilegovaných“ osob se tak trochu daly čekat snahy o vymanění z plateb či jejich nerespektování s odkazem např. na služby, které takový člověk mohl pro císařské panství (případně pro jiné císařské instituce) vykonat.

Kašpar z Milštejna dodává, že o dvůr registruje zájem i od jiných osob: „...tajiti nemohu, že jest nedávno pominulých dnův Jeho Milostí pan Jan Václav z Lobkovic se mnou, když jsem v Praze byl,

Habartický z Habartic

o týž dvůr promlouvati, že by jej od pana z Habartic koupiti... chtíti ráčil.“ Zájemci o dvůr by se tehdy našli – patrně se tedy nejednalo o žádný ležák.

1602 – **Daniel Hroch** z Mezilesic

Když dvůr od Jana Ledčara kupoval Daniel Hroch, uvedl důvod nákupu: „...k snadšímu sebe s manželkou a dětmi vyživení...“. Zároveň slíbil zachovat „všecky poplatky a povinnosti, kteréž od starodávna k tomu dvoru přináležejí.“

do 1607 – **Matyáš Lvovický** z Lvovic

1607 – **Jiří Lang** z Langnova

V této době již do souboru majetků spojených se dvorem patřila také krčma a kovárna. Lze na to usuzovat dle tohoto zápisu: „...aby mi [tj. Jiřímu Langovi] dvůr i s krčmou aneb kovárnou v městečku Toušeni... za sumu půl třetího tisíce kop míšeňských [Matyáš Lvovický] prodati mohl...“. Vidíme tedy, že majitelé se dvůr snažili rozšířit i o další hospodářské provozy. Dvůr samotný byl největším zdejšími poplatným dvorem. Patřily k němu rozsáhlé polnosti i několik luk. Privilegované dvory patřily i v jiných vsích mezi ty vůbec největší. Takový dvůr musel či alespoň měl uživit často početnou rodinu majitele, jejíž členové se do hospodářského provozu dvora buď vůbec nezapojovali, případně ne v takové míře jako u běžných selských usedlostí. Hospodářský výkon dvora měl dále sloužit jako jeden ze zdrojů financování vyšších životních nákladů takové privilegované rodiny oproti sousedům sedlákům. Vyšším nárokům odpovídala i obytná budova. V případě Věžského dvora stávala v místě čp. 22. Na konci 17. století je dokonce jednou nazvána jako „tvrzka“. Ne vždy to však znamená, že sedlák musel být automaticky chudší. Záleželo na konkrétní situaci a na tom, jak lidé uměli hospodařit. V některých obcích se jistě našli sedláci, kteří disponovali větším bohatstvím než jejich „privilegovaný“ soused.

Jiří Lang se, podobně jako to máme doloženo u některých jeho předchůdců, snažil zlepšit své postavení vůči správě brandýského panství. Velmi se ohrazoval poté, co po něm brandýský hejtman požadoval ze dvora platit „jaký berně“. Hned druhý den usel k psacímu stolu a napsal do Prahy na Českou komoru (tj. hejtmanův nadřízený orgán) stížnost. Vyzdvihl, kolik toho pro panství a císaře již vykonal a že už mu za své služby jsou dlužni před 300 kop míšeňských grošů a vyzval je, ať brandýský důchodní sumu od berní odečte a „mezitím, aby mne anebo čeládku mou ve dvoře ničímž dále, až do srovnání té věci, stěžovati nedopustil.“ Sebevědomí a možnosti, jak se bránit, byly u „privilegovaných“ bezesporu vyšší než u sedláků. Jelikož často nacházeli uplatnění v městské, panské či státní správě jako úředníci, bylo pro ně vzdělání samozřejmostí. Vzdělání, ale i sociální kontakty byly u těchto vrstev skutečně velmi rozvinuty.

1617 – **Rozina Kliksová** z Kliksu (za ní v kontextu třicetileté války dvůr zpusťl)

od 1639 – bez hospodáře

1650 – **Václav Karel Rudolf Kliksa** z Kliksu

1650 – **Petr Mitrovský** z Nemyšle a na Jetřichovicích

do 1670 – **Vilém Fridrich Mitrovský** z Nemyšle (syn Petra Mitrovského)

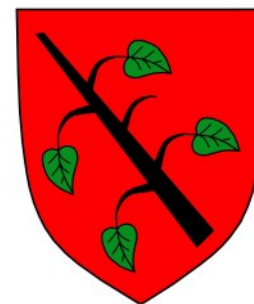
1670 – **Jan Karel starší Petráček** z Vokounštejna

1676 – **Kateřina Maximiliána Zeyberková**

1678 – **Leopold Vilém hrabě z Valdštejna**

1689 – brandýské panství (v 18. století dvůr rozparcelovalo mezi poddané)

Již před Bílou horou (1620), ale zejména za třicetileté války (1618-1648) a po jejím skončení zlatý věk zmíněných drobných privilegovaných vrstev skončil. Tito nebyli již schopni konkurovat velkým pozemkovým vlastníkům, statky nezvládaly uživit potřeby jejich rodin, byli nuceni prodávat. Původní statky se buď rozparcelovávaly mezi vícero usedlostí a prodávaly poddaným nebo se dostávaly do přímé správy majitelů rozsáhlých panství, na kterých ležely (v okolí Labe mnoho vesnic náleželo již v předbělohorské době císaři, resp. jeho komorním panstvím, trochu jižněji na Českobrodsku, Černokostecku, Škvorecku či Říčansku si po třicetileté válce svou středočeskou doménu s mnoha desítkami vesnic postupně vybudovali Lichtenštejnové). ■

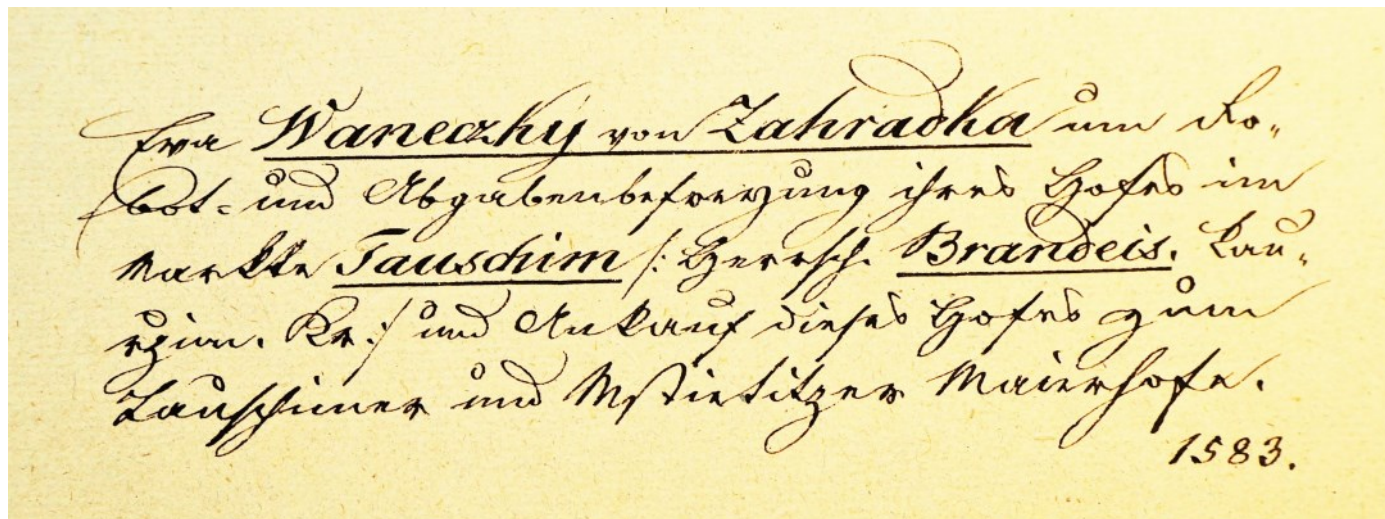

Kliksa z Kliksu

Mgr. Martin Hůrka
historik OMPV

Zdroje: PRÁŠEK J. V.: *Brandejs nad Labem. Město, panství i okres*, 3. díl, Brandýs n. L. 1913, s. 53-55; Národní archiv, Stará manipulace, i. č. 276, sign. B 94/35 (Věžský dvůr, 1607-1608) a sign. B 94/108 (Věžský dvůr, 1583-1606).

Kresby erbů: Jan PSOTA

Věžský dvůr - záznam v Národním archivu

Výhledy na výlety

Letos má volnočasová komise v plánech opět pár výletů, ale není jasné, které se povede uskutečnit. Všechny vícedenní pořádá cestovatelský klub.

Jednodenní výlet, možná kolem půlky května, nebo až bude bezpečno, by měl být do Hlinska, na Veselý kopec a snad do Pekla Čertoviny. Cena 350 Kč.

Pokud situace dovolí, mohl by být výlet do Jeseníků s ubytováním v Karlově Studánce. Termín 27. - 30. 6. 2021. Tam je možno chodit po horách v okolí nebo jezdit po výletech na místa, která se nám vloni nepovedlo navštívit, například Rejvíz, Šumperk... Cena podle ubytování 2 900 nebo 3 900 Kč. Platba koncem května.

V červenci pojedeme – doufáme – do Českého Švýcarska. 17. - 22. 7. 2021. V ceně 4 800 Kč je doprava, ubytování v hotelu s polopenzí a příslušenstvím. V plánu je několik výletů po okolí a možnost i samostatných túr. Většina míst již je obsazena, beru záznamy na náhradníky. Platba během dubna. V srpnu máme jako loni v plánu prodloužený víkend do Tater, doprava vlakem. Cenu upřesním dva měsíce předem.

Jestli bude situace příznivá, máme v plánu 3. - 5. 9. 2021 výlet do Bojnic a Beskyd. V Bojnicích i je krásný zámek, lázně a zoo, v Beskydech vyjedeme na Pustevny, někdo dojde na Radhošť, navštívíme Rožnov pod Radhoštěm, skanzen i město. Cestou tam zastavíme asi v Kroměříži a cestou zpět v Olomouci. Ubytování v hotelech, předběžná cena kolem 5 000 Kč. Platba v červenci. Akci pak potvrdím během srpna.

Kdo má zájem a nejste již přihlášení, nahlaste se na ÚM nebo mně.

Všechny výlety mimo České Švýcarsko jsou zrušitelné podle špatné situace asi 3 týdny předem bez jakýchkoliv poplatků. ■

za cestovatelský klub Bc. Miroslava Kořínková

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR v RC Toušeňský myšák - program

„Užij si svět plný dětské radosti“

2. - 6. srpna od 8 do 16 hodin

Cena = včetně svačin + obědů + ovoce/dobrot a výletů 2.300,-Kč (možnost i jako jen dopolední tábor – cena 1.800,-Kč včetně oběda)

Možnost využít dotaci/slevu 1.000,-Kč/rodinu – pouze pro školní děti I. stupně!
(ve spolupráci s Brandýským centrem Matýšek z. s. - projekt Chci práci i rodinu IV.)

PONDĚLÍ

přivítání – seznámení s programem týdne, prostředím a kamarády
Tomovy parky – „bábovičky“ + bagry a další vybavení na písek + sportovní náčiní (kroket, fotbal-včetně branky, minigolf, nízké botko-chůzy, badminton, házečí disky, různé míče, švihadla, páčky s míčky na sucháč, petang, dětská kuš, nerf pistole + plechovky a další)
poobědové promítání pohádky (na velkoformátové plátno)
Tvořeníčko = různé blůžky, hračky, dekorace a dárečky nejen pro maminky či do pokojíků

ÚTERÝ

výlet do čelákovické knihovny = hravé vědomostní dopoledne (soutěže dle věku dětí)
poobědová pohádka
Tvořeníčko = „barevné/veselé oblečení a jiné věci z látky“ (malování a tisk na trička)

STŘEDA
celodenní
výlet
Botanicus

ČTVRTEK

návštěva u sboru dobrovolných hasičů v Brandýse - velký doprovodný program plný nejen soutěží

odpoledne – program v brandýském muzeu

PÁTEK

„Kdo si hraje, nezlobí!“ – den se společenskými, vědomostními a sportovními hrami a soutěžemi + závěr tábora = předávání diplomů, medailí, dárečků
+ VELKÉ PŘEKVAPENÍ!

informace a přihlášky: rc.mysak@centrum.cz

těší se Ing. Katka Bačová

LABENET

Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí

25/25 Mb/s - 290 Kč

50/50 Mb/s - 390 Kč

80/80 Mb/s - 490 Kč

IPTV SledováníTV.cz za 100 Kč
WiFi router a instalace zdarma

www.labenet.cz

605 055 000

Papírové tašky do ATELIERU

Máte-li doma více papírových tašek z nákupů *on-line* (nejvíce asi *Rohlík.cz*, ale i *Kosik.cz* a jezdí sem i *iTesco.cz*), dopřejte jim ještě jedno použití prostřednictvím **Atelieru Kučera**: Hlavní 560. Snadno se domluvíte na telefonu 736 536 574. ■

Odstávky elektřiny

Společnost ČEZ-DISTRIBUCE zavádí od roku 2021 oznamování plánovaných odstávek elektrického proudu výhradně **e-mailem** nebo **SMS**. Více na internetových stránkách www.cezdistribuce.cz/sluzba. Oznámení na letáčcích končí. ■

Filmování v sokolovně

Toušeňskou sokolovnu teď spíše všichni vnímáme z pohledu dlouho očekávané rekonstrukce, která se vlivem situace kolem pandemie COVID 19 stále mírně komplikuje. Nicméně starý, ještě nezrekonstruovaný háv přilákal pozornost filmařů, kteří projevíli zájem natočit v naší sokolovně několik záběrů do připravovaného filmu – a ne jen tak

ledajakého: připravovaný snímek nese název **Poslední závod**. Režisérovi a scenáristovi *Tomáši Hodanovi* byla předlohou tragédie z března 1913, kdy při závodu v Krkonoších zemřeli *Bohumil Hanč* a *Václav Vrbata*. Námět byl v minulosti již zfilmován, ale z tohoto filmu z roku 1956 z ideologických důvodů vypadla postava Němce *Emericha Ratha*. A autoři nově vznikajícího filmu chtějí připomenout právě i opomíjenou postavu *Emericha Ratha*, který se snažil *Václava Hanče* zachránit.

A proč natáčení v sokolovně? Hlavní hrdinové se znali ze Sokola, byli to přátelé a nadšení sportovci. *Vrbata* byl dokonce místonáčelník mříčenského Sokola. Film se natáčel na autentických místech v Krkonoších. Pro dotčení několika scén potřebovali i vhodnou sokolovnu. Na stránkách České obce sokolské se mimo jiné dočteme: „Už dříve hledala produkce filmu vhodné lokace na natáčení, Česká obec sokolská tvůrcům filmu nabídla několik sokoloven, ti si vybrali tu v Lázních Toušeni. Toto natáčení proběhne letos v dubnu.“

Natáčení v Toušeni je tedy na spadnutí. Jedná se o jeden natáčecí den, kterému bude předcházet několik dní příprav. Pro zázemí filmařů bude vyhrazeno parkování v ulici Na Pruhu a v okolí sokolovny. Věříme, že filmování nijak nenaruší běžný život v městyši, možná spíše přinese trochu příjemného vzruchu. Je pro nás ctí podílet se na takovém projektu. ■

Bc. Jana Hadrboľcová

Toušeňský Švihák

On-line charitativní závod pomohl pejskům v nouzi

V průběhu prvních tří únorových týdnů uspořádala místní kynologická organizace ZKO Lázně Toušeň závod s názvem *Toušeňský Švihák*. Akce byla určena především pro ty, kteří by rádi dali určitý smysl obvyklým venčícím, vycházkovým či běžeckým aktivitám se svými čtvernohými parťáky. Závody byly rozděleny zvláště pro členy kynologické organizace a zvláště pro veřejnost. Přihlásilo se celkem 23 účastníků, kteří se spolu utkali ve dvou disciplínách, v chůzi a v běhu. Jedinou podmínkou bylo tyto aktivity vykonávat se psem. Soutěžící měli za úkol každý den zaznamenávat své naběhané nebo ušlé kilometry pomocí mobilní aplikace a po ukončení vyhlášeného soutěžního období výsledky poslat k vyhodnocení pořadatelů. Všichni zúčastnění obdrželi diplom a dobrůtku pro svého psího parťáka a vítězové jednotlivých kategorií pak získali velký pohár *Toušeňského Šviháka*. Vítězek z těchto závodů nakonec doputoval na pomoc pejskům do organizace *Německý ovčák v nouzi z. s.*, kterou si účastníci sami zvolili ve vyhlášené anketě. Několikatisícový příspěvek tak pomůže třeba s veterinárním výlohami zachráněných pejsků z Maletšic nebo nakrmí jiné německé ovčáky v této dobročinné organizaci. Členové organizačního

výboru ZKO byli s průběhem závodu velmi spokojeni. Celá akce probíhala v duchu fair-play a podle velkého zájmu a pozitivních ohlasů na tuto soutěž bude příští ročník jistě obsazenější a vybraná částka ze startovního pomůže ještě více pejskům v nouzi. Pokud se zajímáte o činnost naší organizace, naleznete nás na www.zkolaznetousen.cz nebo na facebooku <https://www.facebook.com/zkolaznetousen>. ■

Jan Rychnovský

„Blesková“ zpráva

Triatřicetiletý toušeňský rybář *Tomáš Mertl* se dostal na stránky **Blesku.cz** jako houbař: třebaže houby rostou spíše na podzim než v předjaří, v lese u Staré Boleslavi našel spolu s kamarádkou *Karolínou* nejen penízovky a Jidášova ucha, ale také velkou **hlívu ústřičnou** (*Pleurotus ostreatus* [Jacq.]). Vážila dva kilogramy a podle zachycené zprávy se z ní daly připravit chutné hlívové placičky. ■

<p>Úřední hodiny úřadu městyse LÁZNĚ TOUŠEŇ, Hlavní 56 pondělí úřední hodiny: 8:00 – 12:00 13:00 – 17:00 starosta: 9:30 – 12:00 13:00 – 17:30 středa úřední hodiny: 9:00 – 12:00 13:00 – 17:00 pokladna: 8:00 – 9:00 telefony: 326 992 302, 326 991 592</p>	<p>Praktický lékař MUDr. Jiří Ranc, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro pondělí 13:00 – 18:00 úterý 7:30 – 14:00 středa 11:00 – 17:00 čtvrtek 7:30 – 14:00 pátek 7:30 – 13:30 telefon: 326 992 361</p>	<p>Veterinární praxe MVDr. Jitka Myslivečková, Hlavní 39 pondělí dopoledne: objednaní pacienti + operace 15:00 – 19:00 úterý dopoledne: objednaní pacienti + operace středa 10:00 – 12:00 15:00 – 19:00 čtvrtek 10:00 – 12:00 15:00 – 19:00 pátek dopoledne: Objednaní pacienti + operace 15:00 – 19:00 soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě telefon: 326 992 912, 602 641 294</p>
<p>Večerka u Honzíka Thao Leová Thanh a Ngoc Nguyen Duc, Hlavní 13 potraviny – drogerie pondělí – pátek 6:30 – 19:00 sobota – neděle 6:30 – 18:30</p>	<p>Reality Biliková Ilona Biliková, Hlavní 263 zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí zpracování tržního odhadu pro dědické řízení reality.bilikova@seznam.cz telefon: 605 457 150</p>	<p>Advokátní kancelář Mgr. Stanislav Beran, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro telefon: 606 494 811 email: beran-advokat@seznam.cz</p>
<p>Pošta Partner a prodejna krmiv Za Školou 2 pondělí 8:00 – 10:00 úterý 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 středa 8:00 – 12:00 13:30 – 17:00 čtvrtek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 pátek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 sobota 9:00 – 11:00 vydávání balíků a listovních zásilek telefony: 604 100 302, 737 946 186</p>	<p>Česká daňová kancelář, s. r. o. Ing. Luboš Valehrach, MBA, Na Požárech 425 daňové poradenství, vedení účetnictví telefon: 603 876 540</p>	<p>Casido, s. r. o. Floriánské náměstí 413 Prodej jednostranných a oboustranných lepicích pásek, technických, stavebních a elektrikářských pásek, plastových sáčků, pytlů, strečových fólií, plastového obalového materiálu za velkoobchodní ceny. pondělí – pátek 8:30 – 15:00 telefony: 737 242 375-6, www.casido.cz</p>
<p>Gastrodeli U Sokolovny 259 výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské objednavky@gastrodeli.cz, www.gastrodeli.cz telefon: 326 996 359</p>	<p>Pneuservis, autoservis Emanuel Fiala, Hlavní 13 pondělí – pátek 8:30 – 17:00 sobota – neděle dle dohody telefon: 731 036 059</p>	<p>Nakládání s odpadem Michal Schwägerl sutě, písky, štěrky, zemina, dřevo vyklizení, přistavení kontejnerů, odvoz telefon: 777 435 672, 777 017 068</p>
<p>Kosmetický salon Ivana Jedličková, Za Školou 414 kosmetika, vizážistické služby a prodej kosmetiky Alcina telefon: 606 802 320</p>	<p>Salon Faviola manikúra, pedikúra, kosmetika, masáže Za Školou, bývalá pošta</p>	<p>Dámské kadeřnictví, Hlavní 35 pouze na objednávku telefon: 723 679 943</p>
<p>Rehabilitace – masáže Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za Školou 414 LTV cvičení – elektroléčba – mobilizace páteře, reflexní terapie pondělí – pátek dle objednání telefon: 603 254 220</p>	<p>Manikúra, nehtová modeláž Jitka Kolomazníková telefon: 604 710 975</p>	<p>Infozprávy Služba Infozprávy je určena všem občanům městyse a je zcela zdarma. Registrace je možná a) osobně na úřadě v úřední hodiny b) přes internet www.infozpravy.cz c) mobilním telefonem. Registraci telefonem provedete zasláním SMS LT mezera číslo popisné na telefonní číslo 735 166 666</p>
<p>SALON LINDA - Stříhání pejsků Eva Pencová, Na Ostrůvku 292 telefon: 773 079 428</p>	<p>Pedikúra, kosmetika Lenka Fabiánová telefon: 721 460 199 Masáže Sophie Dragon telefon: 723 022 979 Poradce v životních situacích a hypnoterapeut Martina Nepimachová telefon: 703 383 611</p>	